పలుకుబడి

"కమలా."

"ఏమండి."

"యిటురా కొంచెం - మాటుంది."

"ఏమిటో చెప్పండి- నాకక్కడ తీరటం లేదు."

"అంత తీరనిపని ఏమిటి."

"పొయ్యిదగ్గర బోలెడు పనుంది."

"చేస్తారులే.

"వాళ్లు చేస్తే మీరు తిన్నట్టే."

"ఏం—?"

"అక్కడుండి చెబుతుంటేనే అంతంత మాత్రం."

"అంత తెలియని మనిషిని ఎందు కుంచుకోవడం."

"సరే! అది దొరకటం ఎంత సేపు - ఏమిటో చెప్పండి - పోతాను."

"అంత పుడుకు జారుకున్నట్లా! కూర్చో చెబుతాను."

"అక్కడా కూర అధ్వాన్నమైపోతుంది."

"ఏమీ పోదులే...నాకు మహా విచిత్ర మేస్తుంది."

"దేనికి."

"మీ వూరిదగ్గర మనకిచ్చిన ఆస్తి ఎంతుంటుందంటావ్."

"ముప్పై వేలకు పైన వుండదూ-"

"యిక్కడా—"

"యిక్కడెంతుందో నాకేం తెలుసు."

"ఎటుపోయినా డెబ్బై యెనభై వేల ఆస్తి. రెండూ కలుపుకుంటె లక్షకు పైన- అయినా మనది ఏం జీవితం."

"ఏం మన జీవితానికి - హాయిగా జరిగి పోతూవుంటె."

"మంచి హాయే. అబ్బెబ్బే!"

"మరిం కెట్లుండాలని."

"లక్ష రూపాయల ఆస్తికి పైనుంది. అయినా పేరూ ప్రఖ్యాతి లేదు. యిదో జీవితమా అని"

"ఆస్తి వుండగానే అందరికీ పేరు వస్తుందా?"

"వస్తుందే-వస్తుంది. డబ్బులోనే వుంది అంతా. నలుగురిని కూడబెట్టుకోవాలి. పది మంది మనం చెప్పినట్టు తలూపేవాళ్ళుండాలి. లైఫ్ అంటె అది. బతికిన కొన్నేళ్ళు క్లాస్‌గా బతకాలి."

"ఇంతమాత్రం చాలులేండి. ఆయనతో ఎందుకు పేచీ."

"యీ ముసలాళ్లతో వచ్చిన యిదు నే యిది. దమ్మిడి ఖర్చు కాకూడదు. యిక పలుకుబడి రమ్మంటె ఎట్లొస్తుంది."

"ఆయనకు డబ్బు ఖర్చు కావటం యిష్టం లేదు. ఏమైనా మన మంచికేగా ఆయన చెప్పడం."

"ఆయనమాత్రం వెధవ వ్యాపారాలన్నిటికి పెట్టి కొంప గుల్ల చేయవచ్చు."

"యిప్పుడేం చేయటం లేదుగా."

"మునుపు చేసినపుడో."

"ఏమో - ఆ విషయం ఆయన్నే అడగండి. నామీద కేకలేస్తే."

"అయితే నేను పలుకుబడి సంపాదించటం - నీకుగూడా యిష్టం లేదన్న మాట."

పరంధామయ్య

"ఏం పలుకుబడో - ఏమో - దానివల్ల ఏమి వొరుగుతుంది."

"ఏ గుడిసెలోనో పడుంటె చాలదూ - యింత మిద్దెందుకు మనకు-తలదాచుకోటానికేగా - నీ కసలు క్లాస్‌గా బతకటమంటె ఏమిటో తెలియదు. క్లాస్‌గా ఆలోచించటం అంతకుముందే తెలియదు."

"తెలియకపోయినా అంత యిబ్బంది లేదు లెండి."

"నాకంతా పోగయినందుకు అనుకోవాలి. అక్కడ మీవాళ్లు చూస్తే అట్టా..."

"వాళ్ళేం చేశారండి మధ్యా-"

"నీకు తెలిస్తేగా- వాళ్ళెన్ని వెధవపనులు చేస్తున్నా - మావాళ్లు మావాళ్లు- అని కలవరిస్తున్నావు."

"వొక వేళ ఎంత యిది అయినా సాకి సంతరించినోళ్లు..."

"నిన్ను సాకి సంతరించబట్టే నాకు భవిష్యత్తు లేకుండా చేశారు."

"యిందుకా నన్ను పిలిచింది."

"ఏదో తెల్లారుస్తావని గాదూ - మీ జీవానికి దమ్మిడీ లేకుండా నానా యాతన పడుతున్నాను."

"మొన్న అంత డబ్బూ..."

"ఎంత డబ్బు! పలుకుబడి అంటే వూరికి వస్తుందనుకున్నావా? మొన్న యానాకే పాలెం వాళ్ళు కడుపుమండి చస్తున్నాం అన్నారు. రెండు పుల్ల వడ్లు కొని పంచితే తలా నాలుగుముంతల వడ్లు రాలేదు.

"ఈవిధంగా వాళ్లని ఎంతకాలమని పోషిస్తారు."

"పోషించలేము. కాని అటువంటి పనులు చేస్తుంటేగాని పలుకుబడి రాదు. మొన్న భజనోళ్లు వస్తే పాతిక రూపాయలిచ్చి లైటు కొనుక్కోమన్నాను. సాయిబులొచ్చి మసీదు కేమన్నా సాయం చేయమన్నారు. యాభై రూపాయలిచ్చి గోడగడియారం కొనుక్కోమన్నాను. ఆ దెబ్బతో వాళ్లు మన పేరు వూరంతా మోగించారంటె నమ్ము."

"మీరేమో యిట్లా—అక్కడ వాళ్లను డబ్బడగబోతె - ఎందుకూ - అని అడుగుతారు."

"అడుగుతారా. అయితే వొక్క పని చెయ్యి. వాళ్లతిక్క కుదురుతుంది."

"ఏమిటి?"

"ఇక అక్కడికి పోవద్దు."

"ఎందుకని."

"వాళ్ళ తిక్క కుదర్చటానికి."

"వాళ్ళకేం తిక్కబట్టలేదు."

"అయితే పోవాకు..."

"ఎందుకు పోవద్దంటారు?"

"ఎందుకా. నన్ను వెళ్లగొట్టిందానికి."

"వెళ్ళగొట్టారా - మీరే ఏదో అనుకొని వచ్చేస్తిరి."

"ఏదో అనుకొనికాదు. అవమానంతో చచ్చి - నలుగురిలో తలయెత్తుకోలేక వచ్చేశాను - నామాట వొక్కటన్నా సాగనిచ్చారా వాళ్ళు."

"అయితే మీరెందుకు-అనవసర జోక్యాలకు పోవడం."

"ఆ...చచ్చినట్టు పడివుండమంటావ్ - వూళ్లో కాస్త మంచిపేరు తెచ్చుకొందాం, నలుగురిలో వొకడుగా లెక్కపెడతాం అనుకుంటే - అహా - మీ అమ్మ సాగనిచ్చిందా?"

"పోనీ - యిక్కడన్నా సాగించుకోండి."

"అక్కడ మీఅమ్మ - యిక్కడ యీ ముసలాయన నా ప్రాణానికి బాగా దాప

రించారు. వీళ్లలో ఎవరు గుటుక్కుమన్నా నా ప్రాణానికి తెరపగా వుండేది."

"ఏం మాటలండి అవి. ఎవరన్నా వింటే ఏమనుకొంటారు."

"నే నిట్లా చస్తుంటె బాగుంటుందిగా."

"ఎందుకురా చావడం—" కనకయ్య యింట్లోకి వస్తూ అన్నాడు. మామగారు రావడంచూసి కమల వంటింట్లోకి వెళ్లింది.

"ఏం-లేదు." ముఖం ముడుచుకొన్నాడు పాండురంగయ్య.

"ఏమీ ఎందుకు లేదు. వీధుల్లో అందరికీ నీ మాటల్తో పొద్దుబోతుంటె."

"ఎవరికి..."

"యింకెవరుంటారు. నీ చుట్టూ మూగే స్నేహితులు."

"గేలి చేస్తున్నారంటావా."

"కాక—నీముందు నిన్ను స్తుతించేది. తర్వాత నీ మాటలనుకొని నవ్వుకొనేది."

"వెధవలు......"

"వాళ్లు కాదు......మొన్న భజనోళ్లకెంతిచ్చావు."

"ఎంతో యిచ్చాను."

"భజనోళ్లకు - పురుషోళ్లకు డబ్బిస్తే అందరూ నీచుట్టు తిరుగుతారనుకున్నావా! అసలీ పిచ్చి ఎందుకు పట్టిందిరా నీకు."

"లేకుంటె పేరుప్రతిష్ట లేకుండా బతకమంటావా?"

"యీ కొల్లబెట్టటమంతా పేరు కోసమన్న మాట—"

"నలుగురు సన్నగాళ్ళను రాబట్టుకోవాలంటె కర్చుగాకుండా అవుతుందా?"

"ఓరి నీ పిచ్చి దొంగలు తోల. సన్నగాళ్లు...ఎందరిని రాబట్టుకొంటావ్ నీవు. అట్లనుకొనే ఎస్టేట్లంటివి నాశమైపోయినయ్. అయినా మునుపటి కొలమూ యిది. ఎవడి కేమిచ్చినా వాడికి టోపియేసి తెచ్చామనుకొనేవాళ్ళ గాని నీకింద పడుంటారనుకున్నావా?"

"బాగా నే పడివుంటారు."

"అందుక నేనా ఎలెక్షనుల్లో నిలబడతానన్నారు."

"ఆ......"

"ఎవరో బాగా ఎక్కిచ్చినట్టుంది."

"ఎక్కించే దేముంది. అందరూ నన్నే నమంటున్నారు."

"నిలవమంటారులే. ఎందుకు నిలవ ను. తరవాత వెక్కిరించొద్దూ."

"అంతపని గాదులే నాన్నా. మనకే హాఫ్‌గా వుంది"

"ఇది మేజర్ పంచాయితిరా - చెప్ప కి లేదు."

ంగుకని."

"సీక్రెటు బ్యాలెటుకదూ."

"అదే మనకున్న ఛాన్సు."

"మనకుకాదు - వోటర్సుకి."

"ఎట్లా."

"మన కెవరు వోటువేయనిది తెలవదుగా."

"ఆ బ్రహ్మయ్యకు ఎవరు వేస్తారులే నాన్నా - నీకు లేనిపోని అనుమానాలు."

"నీకే తెలుస్తుందిగా."

"వొకసారి తెలుసుకోటంగూడా అవసరమే."

"వొకసారి తెలిసింతర్వాత పోజే - లేనిపోని పంతాలు యీర్ష్యలు పుట్టుకొని వస్తయ్."

"ఏమీ రావులే నాన్నా!"

"ఎంత మొండిపట్టుదలరా నీది. సరే నీ యిష్టం వచ్చినట్టు పూరేగుదుగాని - అమ్మాయిని రేపు దశమినాడట - పంపు."

"పంపను."

"ఏందిరా ప్రతిదానికి ఎడ్డెం అంటె తెడ్డెం అంటావు."

"మనకు వాళ్ళతో ఏలాంటి సంబంధం వుండకూడదు."

"యాభైవేల ఆస్తి వొదులుకుంటావా."

"రాసిచ్చినమటుకు ఎటూ వొస్తుంది."

"అదిమాత్రం ఎందుకు."

"వాళ్ళమ్మాయిని చేసుకున్నందుకు."

"నీకు యిష్టంలేకపోతే నీవు పోబాకు - అంతేగాని ఆమెను పోవద్దని చెప్పటం సబబుగాదు."

"నీకు తెలవదులేనాన్నా! కమలపోకుంటే గాని వాళ్ళకు లోకంసంగతి తెలియదు."

"వాళ్లమీద యీర్ష్యతో పాపం! ఆ అమ్మాయిని ఏడిపిస్తావా - "

"ఎందు కేడవటం అదే చెప్పేకాను. ఎక్కడ యిష్ట ముంటుందో - అక్కడనే శాశ్వతంగా వుండిపొమ్మని - "

"యిప్పుడంత తెగ్గొట్టుకోవాలశినంతపనే

రించారు. వీళ్లలో ఎవరు గటుక్కుమన్నా నా ప్రాణానికి తెరపగా వుండేది."

"ఏం మాటలండి అవి. ఎవరన్నా వింటే ఏమనుకొంటారు."

"నే నిట్లా చస్తుంటె బాగుంటుందిగా."

"ఎందుకురా చావడం—" కనకయ్య యింట్లోకి వస్తూ అన్నాడు. మామగారు రావడంచూసి కమల వంటింట్లోకి వెళ్లింది.

"ఏం-లేదు." ముఖం ముడ్చుకొన్నాడు పాండురంగయ్య.

"ఏమీ ఎందుకు లేదు. వీధుల్లో అందరికి నీ మాటల్లో పొద్దుబోతుం టె."

"ఎవరికి..."

"యింకెవరుంటారు. నీ చుట్టూ మూగే స్నేహితులు."

"గేలి చేస్తున్నారంటావా."

"కాక—నీముందు నిన్ను స్తుతించేది. తర్వాత నీ మాటలనుకొని నవ్వుకొనేది."

"వెధవలు......"

"వాళ్లు కాదు......మొన్న భజనోళ్ల కెంతిచ్చావు."

"ఎంతో యిచ్చాను."

"భజనోళ్లకు - పురుసోళ్లకు డబ్బిస్తే అందరూ నీచుట్టు తిరుగుతారనుకున్నావా! అసలీ పిచ్చి ఎందుకు పట్టిందిరా నీకు."

"లేకుంటె పేరుప్రతిష్ఠ లేకుండా బతకమంటావా?"

"యీ వొళ్లు బెట్టటమంతా పేరుకోసమన్న మాట—"

"నలుగురు సన్నగాళ్ళను రాబట్టుకోవాలంటె కర్చుగాకుండా అవుతుందా?"

"ఓరి నీ పిచ్చి దొంగలు తోల. సన్నగాళ్లు...ఎందరిని రాబట్టుకొంటావ్ నీవు. అట్లనుకొనే ఎస్టేట్లంటివి నాశమైపోయినయ్. అయినా మునుపటి కొలమా యిది. ఎవడి కేమిచ్చినా వాడికి వోపియేసి తెచ్చామనుకొనేవాళ్ళు గాని నీకింద పడుంటారనుకున్నావా?"

"బాగా నే పడివుంటారు."

"అందుక నేనా ఎలెక్షనులో నిలబడతానన్నారు."

"ఆ......"

"ఎవరో బాగా ఎక్కిచ్చినట్టుంది."

"ఎక్కించే దేముంది. అందరూ నన్నే నమంటున్నారు."

"నిలవమంటారులే. ఎందుకు నిలవను. తరవాత వెక్కిరించొద్దూ."

"అంతపని గాదులే నాన్నా. మనకే హోఫ్‌గా వుంది"

"ఇది మేజర్ పంచాయితిరా - చెప్పకి లేదు."

"...ంగుకని."

"సీక్రెటు బ్యాలెటుకదూ."

"అదే మనకున్న ఛాన్సు."

"మనకు కాదు - వోటర్సుకి."

"ఎట్లా."

"మన కెవరు వోటు వేయనిది తెలవదుగా."

"ఆ బ్రహ్మయ్యకు ఎవరు వేస్తారులే నాన్నా - నీవు లేనిపోని అనుమానాలు."

"నీకే తెలుస్తుందిగా."

"వొకసారి తెలుసుకోటంగూడా అవసరమే."

"వొకసారి తెలిసింతర్వాత పోదే - లేనిపోని పంతాలు యీర్ష్యలు పుట్టుకొనివస్తయ్."

"ఏమీ రావులే నాన్నా!"

"ఎంత మొండిపట్టుదలరా నీది. సరే నీ యిష్టం వచ్చినట్టు పూరేగుదుగాని - అమ్మాయిని రేపు దశమినాడట - పంపు."

"పంపను."

"ఏందిరా ప్రతిదానికి ఎడ్డెం అంటె తెడ్డెం అంటావు."

"మనకు వాళ్ళతో ఏలాంటి సంబంధం వుండకూడదు."

"యాభైవేల ఆస్తి వొదులుకుంటావా."

"రాసిచ్చినమటుకు ఎటూ వొస్తుంది."

"అదిమాత్రం ఎందుకు."

"వాళ్ళమ్మాయిని చేసుకున్నందుకు."

"నీకు యిష్టంలేకపోతే నీవు పోబాకు - అంతేగాని ఆమెను పోవద్దని చెప్పటం సబబుగాదు."

"నీకు తెలవదులే నాన్నా! కమలపోకుంటే గాని వాళ్ళకు లోకంసంగతి తెలియదు."

"వాళ్లమీద యీర్ష్యతో పాపం! ఆ అమ్మాయిని ఏడిపిస్తావా - "

"ఎందు కేడవటం అదే చెప్పేకాను. ఎక్కడ యిష్ట ముంటుందో - అక్కడనే శాశ్వతంగా వుండిపొమ్మని - "

"యిప్పుడంత తెగ్గొట్టుకొవాలశినంతపనే

మీరు ఎప్పుడూ రుచి చూడని చాలా మంచికాఫీ...

ఆ! అదే ఈ శుద్ధమైన కాఫీ ఉపయోగాలు. ఇంపైన సువాసనతో బలమునిచ్చును. ఎన్నో కప్పుల కాఫీ యగును. అందుకే, వేలకొలది స్టేన్స్ ఎఱ్ఱ లేబిల్ ప్యూర్ కాఫీ కొంటారంటే అది వింతకాదు. ఎఱ్ఱ లేబిల్ ప్యూర్ కాఫీ తాజాగా, గాలి చొరనట్లు ప్యాక్ చేయబడి ½ పౌ, 1 పౌ, 3 పౌ, 7 పౌ టిన్నులలో దొరకును. నేడే ఒక టిన్ను కొనండి.

ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లై కంపెనీ లిమిటెడ్,
కోయంబత్తూరు, దక్షిణ ఇండియా

స్టేన్సు ఏజెంట్లు: మహబూబ్ నగర్; మెసర్సు. ముత్యాలు & సన్సు. జనరల్ మర్చంట్సు. కాకినాడ ఏజెంటు శ్రీ కరణం హనుమంతరావు, మర్చంటు, తిరుమలరావు వీధి. గాంధీనగరం.

Stanes
THE PICK OF THE SOUTH
స్టేన్స్ ఎఱ్ఱ లేబిల్ ప్యూర్ కాఫీ
ప్రతి యొక్కరు కొనదగు
చక్కని కాఫీ

STC 4067

★ పలుకుబడి ★

వుంది. పోయి తెండుకోజాలండి కారాదూ –"

"పోవటానికే లేదు. వాళ్ళు నా యింటికి రాకూడదు."

"చదువుకొన్నందుకు మంచి తెలివే –"

"ప్రతిదానికి యింతే – నేనంటే ఎవరికీ లెఖ్ఖ లేకుండా జేశారు –"

"ఎవరు జేశారు. నీ తెలివి తేటలు తెలుసు గాబట్టే – అక్కడయితే సుదురుగా వుంటావని పంపాను. ఏడాదిపాటన్నా వుండకుండా తెల్లార్చుకొని వచ్చావు."

"తిండికోసం పడుండమంటావ్. అభిమానం లేకుండా –"

"సరేపోరా – నీకు తెలియదు, చెప్తే తెలుసుకోవు." కనకయ్య కొడుకువైపు కోపంగా జూసి గిరుక్కున తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. పాండురంగయ్య సిగరెటు ముట్టించి గట్టిగా పీల్చి పొగ వదలసాగాడు.

"మామేడి—" కమల వాకిట్లోకి వచ్చి అడిగింది.

"ఏమో—" సిగరెటు పీలుస్తూ విసుగ్గా అన్నాడు.

"భోజనానికి లేవరూ."

"అందరూ ఏడ్చేవారే."

"ఎవరూ ఏడవటంలేదు లేవండి."

"ఏడవకపోతే యీ రాద్ధాంతమంతా ఎందుకు."

"ఏదో వుండబట్టలేక అంటే."

"ఇప్పుడేమంత ముంచుకుపోయింది, వుండబట్టలేక పోవటానికి—"

"ఏమీలేదు రారండి – పన్నెండయిపోయింది."

"రేపు మీవాళ్ళు పిలవొస్తే నీవు పోవద్దు."

"మీరు వద్దంటె ఎందుకు పోతాను."

"అంతేగాని నీకుమాత్రం పోవాలనే."

"అంత పట్టుదలగలవాళ్ళు మొన్నెందుకు పంపారు."

"మన పనివుంటె పోయిరమ్మన్నాను.

గర్భనిరోధిని:— యిటుమీదట గర్భంరాకుండా అపుటకు రూ. 10/-
సిద్ధమకరధ్వజం మాత్రలు: మంచి వీర్యవృద్ధి బలంకల్గించి, శీఘ్రస్కలనం ఆపుటకు రూ. 10/-
నపుంసక తైలం:—అంగనర ములు బలహీనత పోవుటకు రూ. 10/- పోష్టు ఖర్చులు 1-4-0 అగును. అడ్వాన్సు పంపేది.
డా॥ రత్నం సన్స్ మెడికల్ హాల్,
షలకపేటబిల్డింగ్స్, హైదాబాదు-(దక్కన్)

"అటువంటి పనే వస్తే మళ్ళీ పంపించరూ—"

"ఏమోలే మిగత డబ్బు ఎప్పుడిస్తారంట మీవాళ్ళు."

"వడ్లు అమ్మితే పంపుతామన్నారు."

"వాళ్ల మొహం – యింకా ఎప్పుడంట అమ్మేది. ధర తగ్గిపోతుంటే."

"అయినా ఆ డబ్బు మీకు రాదు. నాకు కొంచెం అవసరముంది."

"నీ అవసరాలకేంలే. పదిహేను జతల గాజులు, పదహారు రకాల రైయిసులు వున్నయ్. యింకా—"

"గుడ్డలు కొనుక్కోవాలి."

"మొన్న అయిదువందలూ పెట్టి—"

"కొత్తరకాలు వచ్చాయట..."

"ఆ రకాలు ఎప్పుడూ వుంటయిలే. యిప్పుడు డబ్బుకోసం నానాయాతన పడుతుంటె."

"అయితే నన్ను పోవద్దంటిరి."

"పోగానే వాళ్లు డబ్బిస్తారా అని."

"అంతలో వుంది మీ కాద్ధి" కమల నవ్వుతూ అంది.

"సరే పద. యీ ముసలాయనే గనక లేకుంటే నా కాద్ధి విషయం నీకు బాగా తెలిసేది."

"అయితే పంపిస్తారుగదూ"

"డబ్బు తెచ్చేట్టయితేనే" అంటూ పాండురంగయ్య లేచాడు.

పాండురంగయ్య తండ్రి మాట వినకుండా పంచాయితిబోర్డు ఎలెక్షనులో పోటీ వేశాడు. ప్రచారం జోరుగా సాగుతూంది. పోలింగు రోజు దగ్గరపడినకొలది ఇరుపక్షాలవారికి ఆవేశాలు ఎక్కువైనయ్. వొకరిని మించి వొకరు గ్రామస్థులకు లెక్కలేనన్ని వాగ్దానాలు చేయసాగారు.

ఒకనాటి వుదయం పాండురంగయ్య తన గదిలో కూర్చొని వోటర్ల లిస్టు పరిశీలిస్తూ వుండగా అతని తండ్రి కనకయ్యవచ్చి దగ్గర కూర్చున్నాడు.

"ఏం నాన్నా!"

"బ్రహ్మయ్యకు ఏం జెప్పి పంపావ్."

"వుపయోగం లేదని చెప్పిపంపాను."

"ఏదో పెద్దవాడు. తానుగా రాజీపడతానంటూవుంటె."

"ఏంరాజీ అది. యిద్దరం విత్‌డ్రా చేసుకొని – యిద్దరికీ నచ్చిన ఎవణ్ణో పోటీ లేకుండా ఎన్నికొనేట్టు చేయాలట."

"యీ లేనిపోని రచ్చకంటె అది మేలు కదట్రా"

"ఎవణ్ణో ఎన్నికొనేందుకు యీ శ్రమంతా ఎందుకు."

"నీకు తెలవదు పాండూ! నామాట విని రాజీపడు"

"మనకే హోప్‌గా వున్నప్పుడు రాజీ ఎందుకుపడాలి."

"రాజీపడకుంటె కొన్ని యిబ్బందులున్నయ్ – బ్రహ్మయ్య సామాన్యుడు కాడు."

"ఏంజేస్తాడు."

"ఏమైనా జేస్తాడు. మనం యింకా కొస్త లోకులకు బాకీవున్నాము. అటువంటప్పుడు లేనిపోని ద్వేషాలు కలగటం బాగు లేదు."

"యివ్వాలంటె వుంటె – యివ్వొచ్చులే – దానికేం."

"నీకు తెలియదురా – అబ్బాయ్!"

"ఏమైనాకాని రాజీ చేసుకోను –"

"సరే........" కనకయ్య వొక దీర్ఘ నిట్టూర్పు విడిచి లేచాడు.

"దావాలు వేస్తామని నోటీసులిచ్చే ప్రయత్నంలో వున్నారట. నా జీవితంలో...... యిటువంటిపరిస్థితి వస్తుందని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు –" అంటూ భారంగా నడచిపొయ్యాడు కనకయ్య. అతడు కొడుకుతో యీమాట వుత్త అనుమానంతో అనలేదు. మరునాడు అయిదారు లాయరు నోటీసులను పోస్టు బంట్రోతు కనకయ్యయింటికి తెచ్చాడు. పాండురంగయ్య వీటికి ఏమాత్రం చలించలేదు. యథాప్రకారం ఎలెక్షన కార్యకలాపాల్లో మునిగిపోయాడు:

పోలింగు ప్రశాంతంగా జరిగిపోయింది. కనకయ్య ఆనాడు యిల్లువదలి బయటకు రాలేదు. మరునాడు వోట్లు లెఖ్ఖ పెట్టేదినం. తాలూకాఫీసు వరండా అంతా జనంతో కిటకిటలాడిపోతోంది. అభ్యర్థులంతా అక్కడే వున్నారు. పాండురంగయ్య పది వోట్లు మెజారిటితో గెల్చాడు. పాండురంగయ్యకు జై అనే నిదాలతో ఆఫీసు ఆవరణంతా దద్దరిల్లిపోయింది. బ్రహ్మయ్య తలవాల్చుకొని జట్కాలో ఎక్కివెళ్ళిపోయాడు. పాండురంగయ్య అనుచరులు పాండురంగయ్య వూరేగింపుకు ఘనమైన ఏర్పాట్లు చేశారు. అవుట్లు వేసి – మందు కాల్చారు. పాండురంగయ్య పూలమాలలు వేసుకొని కారులో వూరంతా వూరేగాడు. వూరేగింపు తర్వాత డిన్నరు. కొత్త ప్రెసిడెంటుగారి ఆతిథ్యం స్వీకరించినవారంతా రాత్రి చాలా ప్రొద్దుపోయాక యిళ్లకు పోయారు. పాండురంగయ్య మహోత్సాహంతో మిద్దె మెట్లెక్కి పడకగది చేరాడు.

"పొద్దుటినుండి మామ కనబడలేదండి." కమల అతని వెంటనేవచ్చి ఆందోళనగా అన్నది.

"ఎటు పొయ్యాడు."

"ఏమోనండి - మధ్యాహ్నం మీతో చెప్పాలంటే మీరు కనబడలేదు."

"ఏమిటా భయం - చిన్న పిల్లవాడు గన కనా - తప్పిపోయా డనుకోడానికి."

"నిన్న మొన్న ఆయన వొక మాదిరిగా వుండినాడండి."

"ఎలెక్షనులో ఏమౌతుందో ఏమో అనిలే ఆయన భయం...అయినా ఎవరికి తెలియ కుండా-" అంటూ మెట్లు దిగి క్రిందికి వచ్చాడు. అతని వెంటనే కమలకూడా దిగి వచ్చింది.

"ఒరే నాగా—"

"ఏమండి."

"నాయన కనపడలేదే. ఎక్కడికెళ్ళాడు"

"ఏమోనండి. వేకువఝామున లేచిపో తుంటె చూశాను. మళ్ళీ కనబడలేదు"

"ఆ-సరే. వెళ్ళి పండుకో—" అంటూ పాండురంగయ్య తండ్రి గదివద్దకు పోయి తలుపులు దోశాడు. చీకటిగా వుంది. టార్చి వేసి చూశాడు. మంచంపై పరుపు చుట్టి వేశివుంది. పరుపుచుట్టమీద కవరు కనబడింది. పాండురంగయ్య కవరు తీసుకొని—

"ఒరే నాగా—"

"అయ్యా—"

"యీ పరుపు చుట్టిందెవరు?"

"నేను చుట్టానండి."

"యీ కవరు."

"పరుపుమీదుంటె తీసి పక్క చుట్టి దానిపై నేశానండి."

"రాత్రి నాయన మేలుకొనివున్నాడా."

"సగం పొద్దుకాడ దీపం వెలుగుతూ వుండిందండి."

"సరే లాంతరిటు తీసుకరా."

నాగడు లాంతరు తెచ్చాడు. కవరు చించి చదివాడు.

"పాండూ - నేను వెళ్ళిపోతున్నాను. నామాట నీవు వినలేదు. తెలుసుకుంటా వనుకున్నాను. కాని నీ ధోరణి నీకే బోలెడు అప్పులు. నేను సర్దుకుంటూ వచ్చాను. నీవు చేసిన పనివల్ల బ్రహ్మయ్య అందరిచేతా దావా వేయించాడు. యింత డబ్బు వొక్కసారి ఎక్కడనుండి తెచ్చి కట్టేది? జప్తులు. వేలాలు. ఆ అవమానం భరించలేక వెళ్ళిపోతున్నాను - ఇట్లు... కనకయ్య.

జాబు చదివి పాండురంగయ్య తెల్ల బోయ్యాడు.

"మామ రాలేడాండి -" కమల ఆందో ళనగా అన్నది.

"రాలేడు" అంటూ పాండురంగయ్య ఆ మంచంమీద చదికిలబడి రెండు చేతుల తోను తల పట్టుకొన్నాడు. ★

చతుర్విధ నివారణ

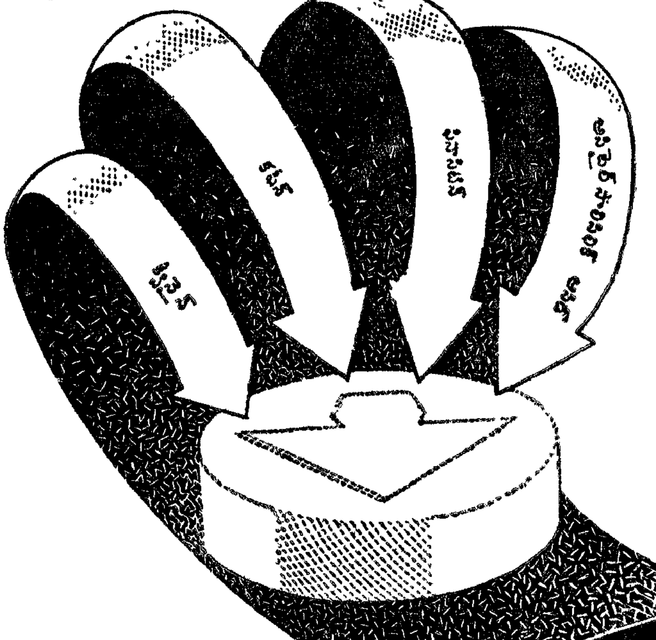

అనాసిన్, బాధలకు నాలుగు విధముల నివారణ ఇచ్చుటకు విజ్ఞాన శాస్త్ర రీతిగా చేర్పబడినది. ఎందుకనగా అది కలిసియుండు క్రింది ఔషధములే :-

1 క్వైనైన్: అధిక శక్తి నిచ్చు ఔషధమని మరియు జ్వరనివారణియని ప్రఖ్యాతిగాంచిన ఔషధ సమ్మేళనం. జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో సాటి లేనిది.

2 కఫీన్ : బలహీనానికి మరియు చిక్కిపోయి నందులకు తగిన ఔషధమని విరివిగా వాడబడు చున్నది.

3 ఫినాసిటిన్ : తీవ్రమైన బాధా నివారణి మరియు జ్వర నివారణియని ఖ్యాతిచెందినది.

4 అసిటైల్ శాలిసిలిక్ ఆసిడ్ : ఇది తలనొప్పి, మరియు అలాటి వివిధ బాధలను పోగొట్టుటకు ఉపయోగబడుచున్నది.

వైద్యశాస్త్ర రీత్యా లేక సమ్మేళన శక్తి చేత అనాసిన్ మాత్రం, త్వరితంగాను, నిరపాయంగాను, దృఢంగాను, బాధలమంది, తలనొప్పి, జలుబు జ్వరం, దంతపు నొప్పులు, కండరముల నొప్పులు, వాయువు నొప్పులు మొదలగుబాధలను నివారించును

2 మాత్రలుగల పాకెట్టులందును. మరియు 32 మాత్రల గల అపహరించలేని డబ్బాలందును దొరకును.

ఎల్లప్పుడును
అనాసిన్
బిళ్ళలే
కావలేననికోరండి